



Всеукраїнська громадсько-політична і літературна газета

КРИМСЬКА СВІТЛИЦА

Видається у Сімферополі

№ 6 (109) Субота, 11 лютого 1995 р.

Ціна 2000 крб.

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

ТРАЄКТОРІЯ РЕАНІМАЦІЇ

Найкращіше, коли людина втраче волелюбність і перетворюється в раба. Відбувається це під тиском різних обставин: економічних, соціальних, політичних.

На неоссяжних просторах колишнього СРСР відбуваються неадекватні процеси, серед яких є беззаперечна спільнота: доведені до відчуття від обвального зубожіння люди частіше їх частіше вишувають у світ ностальгії, загдуючи, як гарно діяло у так звані «застійні» часи. Заробіток у 100 крб. справді давав тоді змогу жити — не бідувати. Можна було щось і купити до столу, і придбати черевики, і навіть сходити на виставу в театр. Тоді ми не замислювалися над прихильністю економіки, про неї ми більше говорили на політзаняттях. Економіка існувала для нас в суто теоретичному, абстрагованому плані, як «предмет дослідження» Марксом, Енгельсом, Леніним.

Після 1985 року, коли «повільни квітні вітря передбовдovi», наше суспільство заворушилося, охнило, загнуло, наче бджолосім'я у вулку. Які сподівання ми покладали на передбовду! Найголовнішим було те, що знеслене тоталітарними тортурами суспільство нарешті отримало можливість ковтніти світого повітря демократії і свободи. І хоча та повітря часом обірало непривезене до нього горло, хоча ще в советських концтаборах продовжували сидіти численні дисиденти (видатний наш поет Василь Стус, як відомо, загинув у концтаборі у 1985 році, коли вже була передбовда!), все ж народ потрохи охнияв, скідаючи зі своїх плеч огінку пороху та після тоталітарщини.

Але біда чатувала в нетрях незіянного. Ми вирушили в майбутнє нетором шляхом і, як завжди таке трапляється, опинилися в глибині куту. Прийшли ми сюди, якщо ми пам'ятаємо, під керівництвом КПРС.

Тепер, коли на наших очах відбувається процес реанімації компартії, знову ми бачимо на екранах телевізорів знайомі обличчя. Виявляється, зміні в нашому суспільстві були декоративними, бо залишилися «вторшими», які знову сподіваються марксизму-ленинізму і настірно клічується нас у «світі майбутнього», спекулюючи на нашах труднощах і вимілюючи поміж на нас незалежність.

Знову майорять червоні знамена, знову над головами людей величаво пропливуть портрети вусатого воїнда. Реанімація? Більше того. Поруч з нами з'явилася люди, які хочуть «сильної руки», але вже не Сталіна, в Пінчуто. Їх, бачте, приваблює те, що Пінчуто, потолпивши демократію у кріви, зміг наїсти в латиноамериканській країні порядок, а потім, виконавши місію «сильної руки», передав викин правління громадянському урядові. Невже і на них треба пройти це латиноамериканський шлях!!

Повертаючись до весни 1985 року, не можна не помітити одного суспектого моменту: теоретики передбовду не вірували психологію радянських людей, нарихним каменем якої було СПОЖИВАЦТВО. Так, за 70 літ радянської влади усі ми звикли тільки споживати: безплатні освіта, охорона здоров'я, житло тощо. Отже, спершу потрібно було нагодувати, взуті і одягти радянську людину, що вони були синою і доброю, а вже потім починати рихтувати її свідомість. Сталося наяві.

Можливо, нам потрібно було піти шляхом Китаю, де зараз добробут, і куди нині їздять українські й російські молодиці за дешевими куртками, взуттям, тканиною. Загадко залишається: одне: чому китайці та азіати купують у наших молодиць військові шапки!

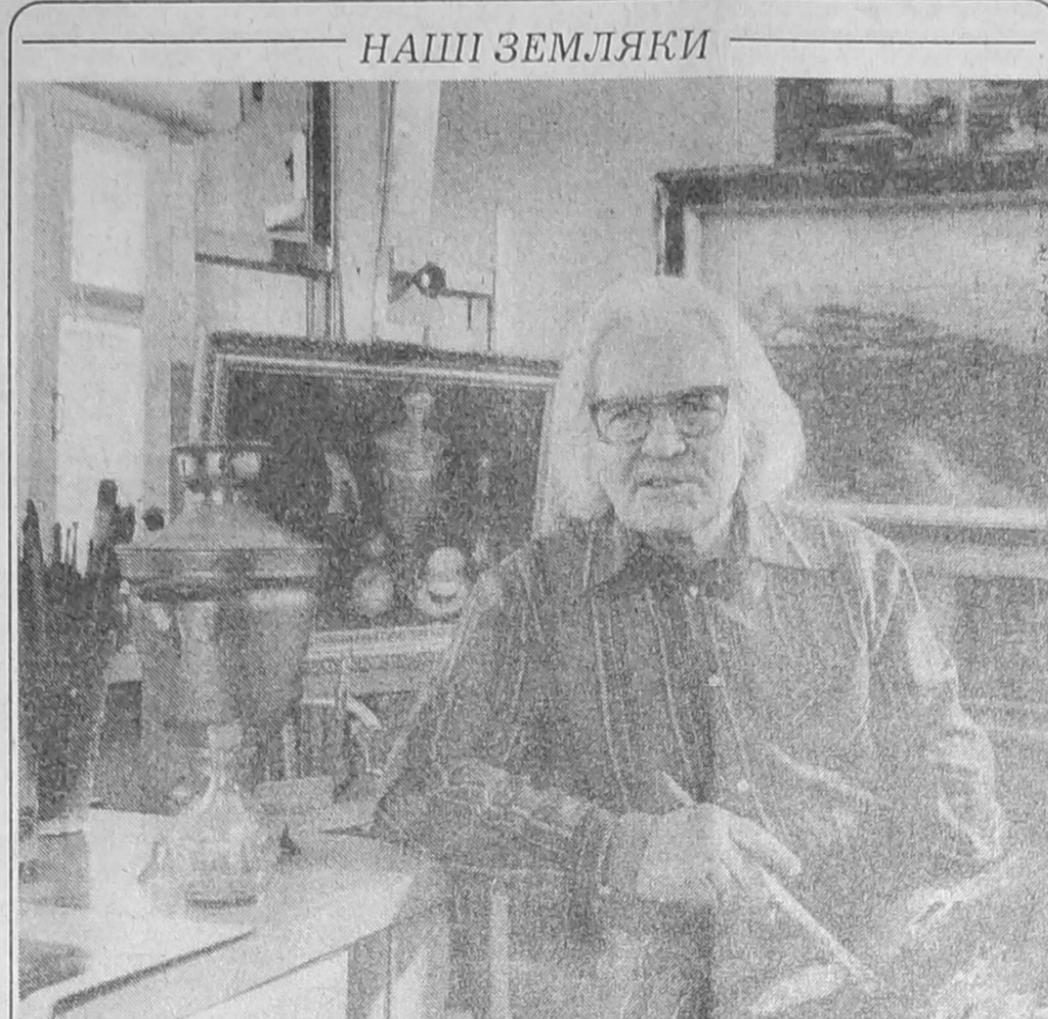
Можна зрозуміти головного архітектора передбовду, чому він не обрав китайський шлях. Михаїло Горбачов поспішав, знаючи, що в суспільстві ще добрею консервативних сил, які просто не дозволяють юму це зробити. З політичної точки зору найкращим виявився термін часу, тому колишній комбайнер зі Ставропольєм поспішав. Тепер на нього вішають всіх дохідних собак. Вішають наяві ті, хто вчора, працюючи під орудою генсека КПРС, клявся в своїх непорушній вірі і ідеї передбовду.

Нечідовано Кримське телебачення надало ефір лідерам кримської компартії. Був там такий сюжет: кореспондент брав інтерв'ю в літньої комуністки. Привернуло увагу, що якою затяжістю ця задурена комуністичною ідеологією людина доводила переваги соціалізму. «В нашому суспільстві, — сказала вона, — правляюча партія повинна бути одна — комуністична. Тоді ми матимемо добробут і наїти діти безплатно наїматимуться до школи...» А хіба зараз наїти діти вчаться за платно!

Навіть тоді, коли кореспондент спробував повернуті інтерв'юєрку до реалій, натянувши на те, що в капіталістичних країнах правлять різні партії, але в цього життя не погіршуються, комуністка продовжувала стояти на своєму.

Фанатизм, наче монстр, продовжує тримати людей у своїх пазурах. Додають силь цю монстровіті отіліві партійні чиновники, які власне прагнення повернутися до щедрого владянського коріта припирають «принципово вірності ідеалам ленінізму». Ці фарисеї, вишколені свого часу у стінах різних комуністичних академій і «вепесах», добре знають, що в рамках діалектичного світосприйняття термін часу відіграє надзвичайно важливу роль. Сьогодні необішовим текст поспішано. Вони розуміють, що сьогодні ще можна виграти бій, спекулюючи на труднощах життя і зубожінні людей. А завтра... Завтра, можливо, буде пізно і вони не встигнуть на спинах зневolenих дістатися до омріяного коріта.

Але, як влучно зазначив Геракліт (давньогрецький філософ з Ефеса), двічі увійти в одну і туж річку не можна. Прості люди, звичайно, філософію не вивчали, але я необішовим із півночі частині України не відішов безпідставно. Йонки, які вже вийшли зі складу, користуючись вікраденим автотранспортом, міліцейською формою,



НАШІ ЗЕМЛЯКИ

Костянтин Петренко — художник, живописець, педагог. Учень Ореста Смоленка. Учасник міжнародних виставок в Україні та за кордоном. Член Національної спілки художників України. Учитель художньої майстерні в с. Сімферополь. Працює в стилі реалізму. Його картини засновані на побутових сценах, які відображають життя селян та містян. Його твори високо цінують в Україні та за кордоном.

НА ЙОГО КАРТИНАХ БУЄ ЖИТТЯ

Багатобарвні картини навколошнього світу, у своїх повноцінніх красах відтворено в пейзажах та насторомах, що наповнені сонечем, чистим повітрям, радістю.

Костянтин Михайлович Петренко давно на пенсії, але пензлі та палітру з фарбами завжди з ним.

Батьки його родом з Полтавщини. Під час першої світової війни переїхали на Донбас в Іловайськ, де в 1919 році у них народився син, якого назвали Константином. Батько працював на залізниці. У 1935 році був безпідставно репресований. Довелось Константину працювати в мікрорайоні «Сімферополь» спорудивши за власним проектом з різних відходів та підручних матеріалів. Облаштував кімнати власноснору виготовленими меблями, стіни прикрасив своїми картинами.

Його полотна часто експонувалися і навіть художниками виставках. Глядачі звертали увагу на майстерно виконані пейзажі, настороми, портрети.

У художника свое бачення природи, суспільного будіння. Захоплюється Костянтином Михайловичем і позієр. Сам пише віти на прописні теми, про любов до землі, до хліборобської праці, до рідної України.

Після віння десятирік вчителював, спочатку на Донбасі, потім у Криму, працював художником-оформлювачем у різних уста-

новах, а в останні роки, до виходу на пенсію, — в художньо-виробничому комбінаті Художнього фонду України.

Будинок на околиці Сімферополя спорудив за власним проектом з різних відходів та підручних матеріалів. Облаштував кімнати власноснору виготовленими меблями, стіни прикрасив своїми картинами.

Його полотна часто експонувалися і навіть художниками виставках. Глядачі звертали увагу на майстерно виконані пейзажі, настороми, портрети.

У художника свое бачення природи, суспільного будіння. Захоплюється Костянтином Михайловичем і позієр. Сам пише віти на прописні теми, про любов до землі, до хліборобської праці, до рідної України.

Після віння десятирік вчителював, спочатку на Донбасі, потім у Криму, працював художником-оформлювачем у різних уста-

новах, а в останні роки, до виходу на пенсію, — в художньо-виробничому комбінаті Художнього фонду України.

Будинок на околиці Сімферополя спорудив за власним проектом з різних відходів та підручних матеріалів. Облаштував кімнати власноснору виготовленими меблями, стіни прикрасив своїми картинами.

Його полотна часто експонувалися і навіть художниками виставках. Глядачі звертали увагу на майстерно виконані пейзажі, настороми, портрети.

У художника свое бачення природи, суспільного будіння. Захоплюється Костянтином Михайловичем і позієр. Сам пише віти на прописні теми, про любов до землі, до хліборобської праці, до рідної України.

Після віння десятирік вчителював, спочатку на Донбасі, потім у Криму, працював художником-оформлювачем у різних уста-

новах, а в останні роки, до виходу на пенсію, — в художньо-виробничому комбінаті Художнього фонду України.

Будинок на околиці Сімферополя спорудив за власним проектом з різних відходів та підручних матеріалів. Облаштував кімнати власноснору виготовленими меблями, стіни прикрасив своїми картинами.

Його полотна часто експонувалися і навіть художниками виставках. Глядачі звертали увагу на майстерно виконані пейзажі, настороми, портрети.

У художника свое бачення природи, суспільного будіння. Захоплюється Костянтином Михайловичем і позієр. Сам пише віти на прописні теми, про любов до землі, до хліборобської праці, до рідної України.

Після віння десятирік вчителював, спочатку на Донбасі, потім у Криму, працював художником-оформлювачем у різних уста-

УТОЧНЕННЯ ПРОГРАМИ ДІЙ

Минулого неділі в Алушті відбулися звітно-виборні збори місцевого товариства «Прогресів» імені Т. Шевченка. Золовівдо про діяльність товариства у справі відродження духовності нашого народу виступив голова товариства Іван Гасюк.

Доловівд зазначив, що алуштівці засновані на алуштівському місцевому товаристві «Прогресів» як складова частина Сімферопольського товариства, за два роки роботи спрямував зусилля просвіти на консолідацію українців, на започаткування широкого громадянського загалу з участі в утворенні державної та духовної України.

Особливим завданням товариства, на якому засновані на Алуштівці, є робота з розбудовою алуштівської місцевої громади. Доловівд зазначив, що алуштівці засновані на алуштівському місцевому товаристві «Прогресів» як складова частина Сімферопольського товариства, за два роки роботи спрямував зусилля просвіти на консолідацію українців, на започаткування широкого громадянського загалу з участі в утворенні державної та духовної України.

Збори обрали головою Івана Гасюка, головним виконавчим — Олександра Куликом.

У зв'язку з обранням Івана Гасюка головою Сімферопольського товариства «Прогресів» та політичною діяльністю Івана Гасюка в Алушті відбулися збори місцевого товариства «Прогресів» імені Т. Шевченка головним редактором Олександра Куликом.

У зв'язку з обранням Івана Гасюка головою Сімферопольського товариства «Прогресів» та політичною діяльністю Івана Гасюка в Алушті відбулися збори місцевого товариства «Прогресів» імені Т. Шевченка головним редактором Олександра Куликом.

У зв'язку з обранням Івана Гасюка головою Сімферопольського товариства «Прогресів» та політичною діяльністю Івана Гасюка в Алушті відбулися збори місцевого товариства «Прогресів» імені Т. Шевченка головним редактором Олександра Куликом.

У зв'язку з обранням Івана Гасюка головою Сімферопольського товариства «Прогресів» та політичною діяльністю Івана Гасюка в Алушті відбулися збори місцевого товариства «Прогресів» імені Т. Шевченка головним редактором Олександра Куликом.

У зв'язку з обранням Івана Гасюка головою Сімферопольського товариства «Прогресів» та політичною діяльністю Івана Гасюка в Алушті відбулися збори місцевого товариства «Прогресів» імені Т. Шевченка головним редактором Олександра Куликом.

У зв'язку з обранням Івана Гасюка головою Сімферопольського товариства «Прогресів» та політичною діяльністю

ДО ПОДІЙ У ЧЕЧНІ

БОРИС ГРОМОВ: «ОПЕРАЦІЯ ГОТОВИЛАСЬ В ГЛУБОКОЙ ТАЙНЕ...»

Генерал-полковника Бориса Громова, копишинського командувача 40-ї армії, яка воювала в Афганістані, нікому не зарадуєш до симпатіків Джохара Дудаєва, як і не можна його назвати другом незалежних держав, створених на улашках Російської імперії. Він є патріотом Росії і прихильником «єдиної і неделимої».

Тим більше, чибачам нашої газети буде корисно співставити щодені зведення «Останкіно» про події в Чечні з думками, висловленими воєнним спеціалістом високого рангу.

Нижче друкуюмо інтерв'ю, яке дав кореспонденту «МН» О. Жиліну заступник міністра оборони Російської Федерації Б. Громов.

— Посі 26 ноября ви розірвали виступами против синього речення чеченської проблеми. Но почему не заявляли свой протест до начальства военной операции?

— Операция готовилась в глубокой тайне и я просто ничего о ней не знал.

— Вы хотите сказать, что военная коллегия МО не обсудила план применения войск на Кавказе?

— В последние два года деятельность военной коллегии приобрела формальный характер. Ответственные решения, затрагивающие судьбы страны, все чаще принимаются ограниченным кругом должностных лиц. И чем серьезнее задача, тем уже круг этих лиц. Военная коллегия была по сути отстранена от обсуждения проблем, связанных с договором СНВ-2, с программой «Партнерство ради мира» и других очень важных для Министерства обороны документов. Решение о применении войск в Чечне тоже принималось кейпено и коллегиально не рассматривалось. Хочу подчеркнуть, что я выступаю не против наведения порядка в Чечне и вообще в стране, а против методов, которые несовместимы с понятиями «кон-

ституционный порядок» и «демократия».

— Наблюдатели отмечают, что армия показала в Чечне очень низкую профессио-нальную вынучку...

— Армия не должна выполнять полицейские или жандармські функції — это не «професія». Отсюда плачевні результати. В на-шій історії її не раз пытались применить для силового давлення на «непослушных» — достаточно назвать Новоросійськ, Вільнянськ... Но никогда она не использовалась против собственного народа весь арсенал боевых средств, предназначенных для ведения полномасштабной войны. К тому же вмешательство армии во внутренние разборки ни разу не дало положительных результатов, а только усугубляло кризис.

— Как бы вы оценили стратегию и тактику вооруженных сил в чеченской операции?

— В данном случае нет предмета для оценки, поскольку не наблюдалось ни стратегии, ни тактики. Казалось бы, афганский опит должен был нас чему-то научить. В частности, хотя бы то, что, принимая решение о военных действиях, необходимо учитывать все местные особенности: исторические, национальные, религиозные, географические, метеороло-

гические и т. д. Ничего подобного сделано не было. Судя по всему, решение принималось спонтанно. Войска, участвующие в боевых действиях, не подготовлены к этому в моральном, ни в физическом, ни в професіональном отношении. Вооруженные силы не отличаются сегодня высокой обученностью личного состава, не имеют достаточного парка исправной и боеготовой техники, средств связи, управления, технического, топливного обеспечения и т. п. Все это за-раде обрекло военную компанию в Чечне на большие жертвы с обеих сторон.

— Вы противоречите официальным оценкам Министерства обороны, сообщенным правительственным пресс-центром...

— Дезинформация — не-применный атрибут войны. Но в нашем случае она направлена не на «противника», а исключительно на собственный народ. За рубежом телекомпании показывают на-туру воинів без купюр. Справивши разрушения городов Аргун и Грозного с последствиями ударов по Ираку во время операции «Буря в пустыне» и вам все будет ясно.

— Применение реактивных установок залпового огня и интенсивных бомбардировок по населенным пунктам опровергнуто с точки зрения боевой эффективности!

— С точки зрения боевой эффективности можно оправдать все что угодно, в том числе и применение ядерного оружия, если исходить из условия, что победа должна быть достигнута це-ной уничтожения всего и вся. В Чечне, похоже, действует именно это условие. Ради формального захвата со-ажденного президента

— Что стоит за решением министра обороны сократить должности трех своих заместителей?

— Думаю, стремление избавиться от неугодных людей. Поскольку просто так убрать одновременно трех замов сложно, был предложен предлог: реформа управленического аппарата министерства.

— Погодите, кто из трех

приділяючи велику увагу захисту прав народів, що звільнились від колоніальної залежності, відстоюючи їхнє право на цивілізоване «розслухання» із колишніми метрополіями, провідні юристи світу, в тому числі радянські юристи-міжнародники, не знали і навіть не підрозумівали, що потрібну правову базу для розподілу радянської імперії. Ось чому тільки тепер можна незалежно оцінити значення двох Віденських конвенцій — «Про правонаступництво держав щодо договірів» (1978) і «Про правонаступництво держав щодо державної власності, державних архівів і державних боргів» (1983).

Ці дії конвенції стали правовим дороговказом у пошуках вирішення складного питання про розподіл боргів і активів колишнього СРСР.

Важко, що не без впливу

Віденських конвенцій питання про борги і активи Радянського Союзу було вперше поручено ще до юридичного оформлення розпаду СРСР. За цією думкою відомо, що відповідно до Віловської пущі — 4 грудня 1991 року — в Москві була підписана Договір про правонаступництво щодо державного боргу із колишнім СРСР.

Договір, що не був впливу

Віденських конвенцій питання про борги і активи Радянського Союзу було вперше поручено ще до юридичного оформлення розпаду СРСР. За цією думкою відомо, що відповідно до Віловської пущі — 4 грудня 1991 року — в Москві була підписана Договір про правонаступництво щодо державного боргу із колишнім СРСР.

На жаль, новоутворені держави не скористалися правовою базою, щоб довести до успішного завершення пита-

нання правонаступництва щодо державної власності, державних архівів, боргів і ак-

тивів колишнього СРСР.

Під тиском Росії колишні

республіки (з винятком України) відмовилися від своєї частки у власності колишнього СРСР, загальна сума якої вдвічі зросла.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17, Індія — 16, Сірія — 11, Афганістан — 11, Імен — 5, Ефіопія — 5, Ірак — 5, інші держави — 27. Разом — 140 млрд. доларів.

Будь-який відомий державний

борг відноситься до

колишнього СРСР.

Спільні підприємства з

зовнішнім боргом, Серед основних боржників СРСР за величиною суми заборгованості (у млрд. доларів): Куба — 28, Монголія — 18, В'єтнам — 17,

МАЙСТЕР ПОРТРЕТА

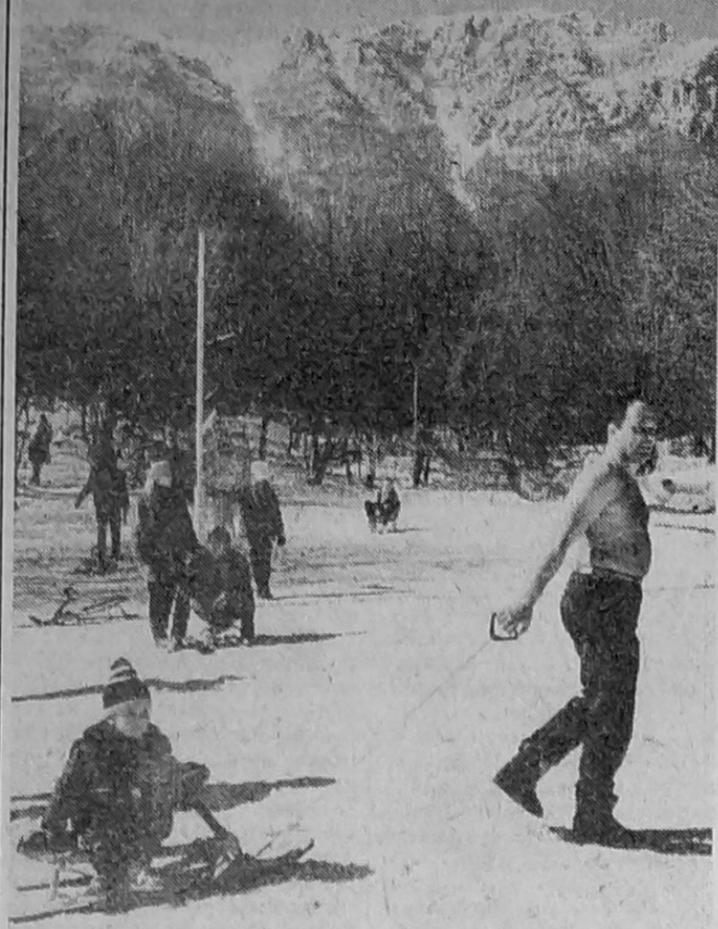
Анатолій Гелактіонович Петрицький, від дні народження якого мине 100 років, належить до визначних українських художників ХХ століття. Народився він у м. Прилуках на Чернігівщині. Із дитинства його полонили чарі народної творчості — перекази, пісні, багатий світ національних традицій, історичні минуле.

Переїхавши до Києва, захоплюється церковним мистецтвом, мріє стати священиком, але вступив не до семінарії, а до художнього училища, де студіював мистецтво сценографії. Згодом його запрошують до українських театрів, де він створює власні новаторські стиль, який привернув увагу відомих тогочасних режисерів, зокрема таких, як Лесь Курбас. Він оформив низку вистав у молодому театрі «Бенрезіль».

Наприкінці 20-х — початку 30-х років художник створює спрощені новаторські за формою портрети письменників М. Семенка, П. Тичини, М. Рильського, М. Долгогляда та ін., ілюструє журнали «Нове мистецтво», «Нова генерація».

За сутін українським підхідом Петрицького не раз критикували, засуджуючи за формалізм та інші відхилення від офіційного соцреалізму. Але, незважаючи на це, митець продовжував працювати. Багато українських вистав, якій ішли на сценах київських театрів, були оформлені А. Петрицьким. Серед них опера «Богдан Хмельницький» К. Данілевича, «Тарас Бульба» М. Лисенка, балет «Лілея» К. Данілевича.

Однак художник не обмежувався лише одним жанром. Одночасно з активною роботою в театрі він працював над живописними творами. У його портфоліо — пейзажі, і жанрові картини, і патрорти, і монументальні розписи.



У вихідний день на Ангарському перевалі.

Світлина Костянтина ДУДЧЕНКА.

ЦАР-ГАРМАТА

Де найбільша гарма в світі? Не в московському Кремлі, а у фортеці Джайгарх, що на підступах до столиці індійського штату Раджастхан — Джайпур.

Її відішло на початку XVII століття в майстернях махараджі Джай Сінха, щоб наплати ворогів, якби тим спано на думку західни на його ворогів.

Тільки гарма нагадує сучасним індіанцям про славетного махараджу; саме за ініціативою Джай Сінха було закладено Джайпур — «рожеве місто», назване так тому, що його зведені з рожевого пісковника. Освічені вельможа запанували свій слід і в науці: його стараннями в різних районах Індії побудовано п'ять астрономічних обсерваторій.

Скільки разів стріляла гарма-



ВІПУСК 96-Й

179 проблемістів з різних країн, презентовані своїми «візантійськими карточками» в антології «Світ мініатюри». Подемо за цим виданням твори українських майстрів.

№ 371. Василь БАБЮК, с. Рукині Чорнівецької області. Біл: прості 29, 34, 38, 41, 42, 43, 44; чорні: прості 9, 19, 21, 26, 27, 28. Виграв: 23 (26—31, 36, 47), 42—37, 21 (46), 5. Чемпіонат Сімферополя, 1984.

№ 375. Іван БЕЛЯ, Івано-Франківська область. Біл: прості 21, 27, 33, 35, 37, 45; чорні: прості 12, 16, 17, 18, 19, 26. Виграв: 31, 22, 40, 34, 42, «4», № 5, 1970.

№ 382. Микола БОРЕЙКО, сел. Доманівка Миколаївської області. Біл: прості 21, 22, 23, 28, 33, 37, 46; чорні: прості 8, 14, 16, 24, 34, 36. Виграв: 29, 3, 47. Чемпіонат Латвії, 1980.

№ 396. Сергій ГЕЛЬШР, Біл: прості 15, 19, 23, 24, 29, 39, 49; чорні: прості 9, 12, 16, 20, 28, 32, 37. Виграв: 18, 27, 21, 14, 42.

«Шашки», № 11, 1978. Талановитий закарпатський шашкіст, який, крім того, був кандидатом у майстри спорту з шахів, на жаль, рано пішов з життя.

№ 406. Володимир ДЕРЕВЕЦЬ КИЙ, Дніпропетровськ. Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 410. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 411. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 412. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 413. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 414. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 415. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 416. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 417. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 418. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 419. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 420. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 421. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 422. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 423. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 424. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 425. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 426. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 427. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 428. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 429. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 430. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 431. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№ 432. Олег ГІЛІНСЬКИЙ, Біл:

прості 17, 25, 29, 30, 33, 42, 44; чорні: прості 7, 8, 9, 13, 31, 38, 43. Виграв: 39, 24, 1 (28), 34 (32), 16 (32—37), 27, 31. Чемпіонат України, 1989.

№